

Хоробрий Заєць

Михайло Білецький

Зайчиха з мужем в злагоді жила
І раптом Леву скаргу подала,
Що муж знайшов собі коханку,
Пиячить з нею з вечора до ранку,
Її, Зайчиху, виганяє геть.
Як отаке життя, то ліпше смерть!
Дізнавсь про скаргу Заєць і давай гукати:
— Мені начхати!
Лев ще не зна, який я дужий і хоробрий!
Хай дякує, що досі був до нього добрий.
Тепер, як висунеться з дому,
Здеру я з нього шкуру — і по всьому!
А пазуриська одчикрижу — і кінець!
Зроблю з них гребінець.
А з шкіри — гаманець!
А з гриви —
Шиньйон коханці всім на диво! —
Почув погрози Лев і, вірите, злякався.
На нього в лісі так ніхто не нахвалявся.
У позові відмовив він Зайчисі,
Ще й накричав: — Розводиш чвари в лісі! —
І сам зробивсь тихішим од води,
Щоб не накликати біди.
...Вам зустрічати доводилося, друзі,
Зайців — хоробрих,
Левів — боягузів?!